Маргарита Младенова
(Софийският университет „Св. Климент Охридски“)

Рес.: Проблеми на неологията в славянските езици.

Съст. и науч. ред. Д. Благоева, С. Колковска,
М. Лишкова. Академично издателство
„Проф. Марин Дринов“, София 2013, 358 с.

Основната част от представените в рецензирания том текстове са разработки, отразяващи последните 3 години от дългогодишен съвместен проект за работа върху неологизмите в чешкия и българския език на Института за български език при БАН и Института за чешки език при ЧАН. Необходимостта от такъв проект бе осъзната от научните сътрудници в лексикографските секции на двата института още в средата на 90-те години на XX в., когато бе натрупано значително количество материали, отразяващи в една или друга степен и от различни гледни точки актуалните процеси, протичащи в двата езика. Работата върху поредния 3-годишен етап (2011–2013 година) бе завършена в момент, когато вече и за двата езика поотделно са разработени по два речника на неологизмите и неосемантизмите, както и редица студии върху отделни аспекти и лексикално-тематични групи със засилено присъствие на неологизми, т.е. натрупан е достатъчно фактографски

материал, върху който може да се правят теоретични обобщения, включително и за лексикографската страна на разглежданата проблематика, както и в българо-чешки съпоставителен план. Необходимостта от разработването на подобен проект става още по-голяма, като се вземе предвид, че българско-чешки речник не само на неологичната лексика, но и изобщо, не е излизал от 1959 година насам, ако не се вземат предвид джобните речници, които задоволяват само най-повърхностните обществени потребности, преди всичко в областта на туризма. Съдържанието на сборника е значително разширено с трудове на учени от Славистичния институт при чешката академия на науките, Института по славистика към Полската академия на науките, Лвовския и Софийския университет, засягащи и полски, руски и украински език, като 6 от общия брой статии разглеждат неологичната проблематика в съпоставителен план.

Проектът, залегнал в основата на сборника, е с ръководители: доц. д-р Диана Благоева (от българска страна) и д-р Албена Рангелова, д-р Михаела Лишкова (от чешка страна). Включените в сборника изследвания разглеждат:

- общи въпроси от областта на неологията (Михаела Лишкова, Йоанна Сатола-Сташковяк);
- семантиката, словообразователния потенциал и адаптацията на новите заемки (Рената Непрашова, Луцие Илкова, Олга Сорока);
- особеностите на някои типове словообразователни неологизми (Цветелина Георгиева, Надежда Костова, Йозеф Шимандъл, Албена Рангелова, Зденка Тиха);
- особеностите на депроприалните неологизми (Йорданка Трифонова, Вит Михалец);
- процесите на неосемантизация (Сия Колковска, Барбора Прохазкова, Йоанна Сатола-Сташковяк);
- когнитивните особености на някои сфери от новата лексика (Диана Благоева);
- лексикографското представяне на неологизмите (Вера Дворжачкова, Божана Нишева).

Първата група – общите въпроси на неологията – е представена от 2 текста. Статията на М. Лишкова *Mediální obraz lexému neologismus v letech 2000–2011* (Lišková, 2013, сс. 11–20) е посветена на оценяването

на определени думи като неологизми в чешките медии. Работата разглежда употребите на думата неологизъм през първото десетилетие на XXI в. според функцията им в 6 семантични групи – в специалната литература, където са отражение на съвременното развитие на чешкия език; в художествената литература и рецензиите за нея, където служат за оценяване на неологизацията като търсене и креативност; създадени от политически, културни и други изявени личности, което предопределя емблематичната им функция; като неологизми се определят и думите, характеризиращи екзотична среда и използвани за придаване на локален колорит от далечни краища; определението неологизъм функциониращо като „погрешен етикет“; неологизъм като средство за изразяване на положителна или отрицателна оценка. В заключение авторката посочва интереса на обществото към неологизмите и употребата на термина неологизъм като дефиниция в описаните 6 типа употреби.

Статията на Йоанна Сатола-Сташковяк *Neologizmy bułgarskie, polskie i rosyjskie w ujęciu konfrontatywnym* (Satoła-Staśkowiak, 2013a, сс. 21–32) поставя принципните въпроси на съпоставителното изследване на неологизмите в българския, руския и полския език. Като основен белег на неологизмите авторката изтъква експресивността, която приема като методологическа основа на своята работа върху тази тема. Тя се обръща и към процеса на формиране на съвременните книжовни езици, когато също възниква значителен брой неологизми, превърнали се в наше време в неделима част от системата на трите езика. Критерий за трайното установяване на лексикалните единици в дадения език е адаптацията им в морфологично и словообразователно отношение, способността им да образуват лексикални гнезда. Посочените от авторката примери съвпадат в трите разгледани езика. Като характерен общ източник на неологизмите в тях се посочва детерминологизацията на названия от икономиката, правото, медицината, техническите науки. Сред различията се изтъква засиленото навлизане в българския език на компютърни термини от английски произход, които в количествено отношение превъзхождат аналогичните случаи в полския и руския език. В последните два езика по-често се приемат думи от английски произход, които нямат полски или руски еквивалент, докато превеждането на някои англицизми там е по-широко застъпено, отколкото в български.

Втора статия на същата авторка, отново със съпоставителен характер (*Polskie i bułgarskie neologizmy znaczeniowe* – Satoła-Staśkowiak, 2013b,

сс. 218–232), е включена в третата част на сборника, където са представени анализите на неосемантизмите. Неосемантизацията тук е разгледана отново върху идентични примери в двата езика. Разгледаните случаи са породени от сходни влияния на аналогични екстралингвистични фактори в двата езика, най-често из областта на компютърните технологии като общ източник на сходни реалии. Най-широко застъпена като импулс за създаването на неосемантизмите е необходимостта от изразяване на нови значения, за която цел могат да се използват съществуващи в езика средства – такива са случаите с неосемантизми от типа на *икона*, *мишка*, *прозорец* и мн. др. Този процес в значителен брой случаи протича паралелно и сходно в полския и българския език.

Най-голяма част от сборника (около 150 страници) е посветена на словообразователните неологизми в славянските езици, като тук са включени и статиите, посветени на сложните взаимоотношения между съществителните собствени и нарицателни. Статията на Цветелина Георгиева *Нови суфиксални имена за лица в българския език* (Георгиева, 2013, сс. 33–76) анализира материал, групиран в два хронологични периода – последното десетилетие на XX в. и първото десетилетие на XXI в. В анализа те са разпределени въз основа на два критерия – словообразователна категория и произвеждаща единица, които определят и двете части на работата – А. *Анализ на словообразователните категории, словообразователните модели и групи* и Б. *Анализ с оглед на произвеждащата ги единица*. В теоретично отношение авторката се опира на трудове на М. Докулил и Ст. Кароляк. Тя установява, че разглежданата група нови имена за лица в българския език спадат към семантичните класове *nomina agentis*, *nomina disponentis*, *nomina possessiva*, *nomina experienter*, *nomina attributiva*, като в количествено отношение преобладават *nomina agentis*. Те се образуват с помощта на 21 форманта, от които 11 са от домашен произход. С най-висока продуктивност се отличават *-ист/-онист* и *-джий(а)/-[а]джий(а)*, като преобладаващото количество от образуванията с последния формант са образувани преди началото на XXI в. Работата завършва със списъци на ексцерпирания и обработен лексикален материал.

Текстът на Н. Костова *Нови имена за действия в българския език и тяхното лексикографско представяне* (Костова, 2013, сс. 77–108) е посветен на друг аспект от езиковата динамика на българския език през последните десетилетия. Разгледана е връзката между тези съществителни

и глаголите, от чиито основи са образувани, както и количествените отношения на техните употреби в сравнение с употребите на глаголите. В словообразователно отношение преобладават наставките *-не*, *-ция*, заемката от английски *-инг*, а останалите са с по-малка продуктивност. Анализирани са и имената, образувани чрез префиксация и композиция. Тези два словообразователни начина се използват преобладаващо за образуване на названия, които не се съотнасят със съществуващи глаголи в българския език. Големият им брой се дължи на употребата им като термини, чиито системни връзки и фреквентност намират отражение в лексикографското им представяне.

Й. Шимандъл в статията си *Mechanické krácení a mechanické skládání; blending* (Šimandl, 2013, сс. 109–118) разглежда начините за възникване на нови думи, които не могат да се отнесат към същинските словообразователни начини, тъй като не се съобразяват с морфемната структура на думата. За по-старите етапи от съществуването на чешкия език те са типични при образуването на хипокористични форми на личните имена, където механичното съкращаване и изкривяване е широко застъпено. При неологизмите този процес е най-широко представен в процеса на заемане на чужди думи, както и при образуването на думи от различни части на речта в разговорния език и в рекламите, където т. нар. *blending* се използва за привличане на вниманието към оригинални и експресивни названия.

А. Рангелова и З. Тиха в работата си *Funkční rozpětí neologických zkratk v češtině* (Rangelova & Tichá, 2013, сс. 163–184) представят наблюденията си върху абривиатурите в съвременния чешки език като проява на тенденцията към интелектуализация и интернационализация, която се противопоставя на тенденцията към одомашняване и демократизация. В опозиция се намират и другите две тенденции – езиковата икономия и необходимостта от информативна достатъчност на нововъзникващите думи и изрази. Функционалният и стилистичен обхват на съкратените наименования според авторките е особено широк, движи се от абсолютната неутралност и чиста информативност до чисто експресивния изказ в рамките на книжовната комуникация. Авторките ползват ексцерпция на собствените лексикални електронни архиви на Института за чешки език, в чието създаване през последното десетилетие вземат активно лично участие. Текстът се опира върху солидна теоретична база, свързана както с процеса на абривацията изобщо, така и с въпросите на

синхронната динамика в езика, върху който са работили през цялото време на създаването и издаването на двата речника на неологизмите в чешкия език. Представена е структурна характеристика на нововъзникващите неологизми и словообразователните им характеристики, както и комуникативните сфери на употребата им. Застъпени са както собствените, така и нарицателните имена-неологизми. Специално внимание се отделя на експресивните употреби на съкращения в разговорния стил. Впечатляваща е и обемната библиографска основа на труда.

Работата на Й. Трифонова *Депроприални апелативи неологизми в българския и чешкия език – теоретични и лексикографски проблеми* (Трифонова, 2013, сс. 119–152) е ориентирана колкото практически, що се отнася до ексцерпирания материал, толкова и се стреми към неговото пълно и адекватно теоретично осмисляне както с оглед на общотеоретичните аспекти, така и в съпоставителен план. Особеното тук е ограничаването на анализирания названия до тези, образувани от лични имена – географски названия. На базата на системността на образуване на собствени имена като основен критерий за образуването на дегеонимни апелативи от собствени имена от чужд произход авторката съпоставя българския и чешкия език в тази лексикална подсистема. Тя се стреми да отчете динамиката в този процес – т. е. „промени в характера и обхвата на процесите, протичащи в областта на нововъзникващите апелативи вследствие промени в проприалната област“. При описанието на тази област на границата между лексиката и онимията авторката използва стройна и вътрешно непротиворечива терминологична система, опираща се на различни теоретични трудове и оформена по собствена концепция на базата на анализирания езиков материал. Тя стига до извода, че преобладаващата част от дегеонимните апелативи – почти 90% – са мотивирани от геоним, загубил признака ‘локалност’ и придобил признак ‘събитийност’ въз основа на изключително събитие, което се е случило на съответното място. Адаптацията им и в двата езика е сериозно затруднена, тъй като те са силно национално специфични за страната, от която произлиза мотивиращото собствено име и следователно твърде екзотични за българския и чешкия език. Освен това в анализирания чешки материал присъствието на дегеонимни апелативи количествено превъзхожда българските дегеонимни апелативи с около 25%. Като положително качество на работата трябва да се оцени не само теоретичното ѝ равнище, но и количествената (статистическа) обработка на данните,

която дава представа за национално специфичните склонности на този тип лексика в двата езика.

В. Михалец в статията *Depropriální neologismy tvořené z příjmení* (Michalec, 2013, сс. 153–162) представя актуален неологичен материал, образуван от фамилиите на известни писатели, артисти, музиканти, спортисти и други публични личности. Названията са разпределени по лексикални класове и словообразователни типове и представят състоянието от последното десетилетие, когато неологизмите, образувани от имена на политици, превъзхождат в количествено отношение названията, образувани от собствени имена на други публични личности. Специфична група, която се откроява на този фон, са прилагателните и съществителните имена, образувани от имената на фиктивни личности и герои от художествени произведения, получаващи значително разпространение в чешка среда – както от творби и автори-чехи, така и от световноизвестни автори и произведения.

Третата част от сборника, посветена на процесите на неосемантизация, включва три статии, едната от които вече разгледахме по-горе. Освен нея в тази част на сборника е включена работата на С. Колковска на тема *Нови метафорични значения в българския език, възникнали при прилагателни имена и глаголи* (Колковска, 2013, сс. 185–207), която представя и теоретичните аспекти на неосемантизацията, намираща проявление главно чрез процесите на метафоризация и метонимизация. Авторката се опира върху материал от основни лексикални класове – прилагателните и глаголите и анализира отделните нови типове значения, възникнали в резултат на тези два процеса през последните години. Изборът на тези лексикални класове е продиктуван от обстоятелството, че изследването на субстантивната лексика е широко застъпено в научната литература по темата, докато на прилагателните и глаголите досега е обръщано много малко внимание. Това определя и приносния характер на собственото изследване на авторката. Разгледани са преносни значения на прилагателни от типа прозрачен, зелен, както и глаголни лексеми като *изтеглям, свалям, капсулирам, демонтирам, замразявам*. Специално внимание е отделено на новите значения при прилагателните за цветовете, които представят нов тип метонимизация, свързана със символиката на цветовете при отделните партии в българския политически живот и с които се означават представители или привърженици на съответните партии (*син, червен, оранжев, тъмносин, светлосин* и др.). В заключение авторката

установява, че метонимично възникналите значения при признаковата лексика в количествено отношение значително отстъпват на значенията, възникнали чрез метафоризация.

В третата част е представена и статията на Барбора Прохазкова *Neosémantizační tendence v češtině na počátku 21. století* (Procházková, 2013, сс. 208–217), посветена на това колкото постоянно, толкова и експанзивно развиващо се явление в областта на неологията – неосемантизмите. Работата се основава върху анализ на материала, представен в речниците на новите думи в чешкия език. Представени са процесите на възстановяване (revitalizace) на думи, които по някаква, най-често обществено-политическа, причина не са се употребявали известно време в езика. Като част от неосемантизацията са разгледани метафоричният или метонимичен пренос на значенията, абстрактизацията на значението, терминологизацията и детерминологизацията, както и изместването на значението на съществуваща дума в езика. Представени са също въздействието на омонимията и универбизацията, както и възникването на нови словообразователни гнезда.

Четвъртият раздел *Нови заемки в славянските езици* (сс. 233–276) също се състои от 3 статии. От тях на новите германизми в чешкия език е посветена статията на Р. Непрашова *Význam a produktivita nových germanismů v češtině* (Neprašová, 2013, сс. 233–241). Авторката изтъква ролята на германизмите като необходимо средство за обогатяване на чешкия лексикален фонд. Екскерпираният материал от чешките медии се класифицира по принадлежност към съответните лексикални категории, като се отбелязва графичната и правописна адаптация или отсъствие на адаптация към правилата на чешкия език, съответно наличието : отсъствието на техен чешки еквивалент и комуникативната област на употреба. Екскерпираният материал е представен с минимален контекст, който дава сведения за семантиката на лексемите. Анализират се думи като *Kulturmeister*, *Gastarbeiter*, *fajnšmekrovinka*, *fofrovka* и др. За отделни примери може да се спори дали трябва да се смятат за неологизми, тъй като употребата им не започва от последните десетилетия – думи като *fofr* и *fajnšmekr* отдавна принадлежат към лексиката на книжовния чешки език и *fajnšmekrovinka*, *fofrovka* би трябвало да се разглеждат по-скоро като техни деривати на чешка почва, отколкото като нови заемки от немски.

Изследването на Л. Илкова *Jak v češtině vyslovujeme slovo franchising a franchisa?* (Jílková, 2013, сс. 242–256) е посветено на тези две нови заемки

и тяхната адаптация в чешкия език, с чиито фонетични и морфологични правила те влизат в ярко противоречие. Авторката разглежда двата варианта на произношение на думата – по правилата на заемка от френски [franšizing, franšíza], което има по-продължителна история в чешкия език, и от английски език [frančajzing], чиято употреба се разпространява напоследък във връзка с новата икономическа ситуация в Чехия. Що се отнася до значението, то е отразено противоречиво в различни чешки езикови и икономически справочници. Пълното разгръщане на икономическата реалия като потенциална и реализирана възможност в чешкото общество води до засилването на влиянието и на английския вариант на икономическия термин.

Третата статия в този раздел е на Олга Сорока *Новите думи от украински произход в българския език* (Сорока, 2013, сс. 257–276), където са разгледани лексемите *гривня*, *копийка* и *гладомор*, употребявани в най-ново време в българските медии. Тяхната проблематика може да се разглежда като гранична между полето на неологията и на контактологията, защото означаваните с тях реалии неминуемо поражда характерните при заемане от близкородствени езици особености на адаптацията и колебания между заемането в готов вид и частичното превеждане и калкиране. Отбелязва се наблюдаваният в съвременните справочници разнобой по отношение както на формата, така и на дефинирането на понятията. Авторката подчертава необходимостта от прецизиране на тяхното лексикографско представяне, като предлага оптималните според нея решения за нормирането им при употребата в българския език. Акцентът е поставен върху необходимостта от запазване на изходния облик при *гривня* и *копийка*, докато при *гладомор* прозрачната вътрешна форма допуска формална адаптация към българските фонетични правила.

Петата част на сборника *Когнитивни аспекти на неологизацията в славянските езици* е представена от статията на Д. Благоева *Динамика в концептосферата „Общество и политика“ в края на XX и началото на XXI в.* (Благоева, 2013, сс. 277–322). Тук авторката прави когнитивен анализ на посочената в заглавието лексикална група в чешкия и българския език в съпоставителен план. Въз основа на процеси като концептуализацията и категоризацията с термините на съвременната когнитивна лингвистика се описват отделни страни от динамиката в езиковите системи на двата езика. В центъра на вниманието е обновяването на концептосферата „Общество и политика“ през последните почти 25 години, което, според

авторката, е сравнимо по мащаб „с прелома, свързан със смяната на обществено-политическия строй в тези страни след Втората световна война“, несъмнено в пряка зависимост от обективно съществуващите екстралингвистични фактори. Оценяват се промените в семантичното и прагматичното съдържание на новата лексика на базата на неологичната номинация. Поотделно се разглеждат дезактуализацията на концепти (напр. б. *петилетка*, *промкомбинат*, *ударник*, *пионерче*, ч. *soudruh*, *soudružka*, *kádrový pracovník*, *hrdina socialistické práce* и др.), а също и реактуализацията и преструктурирането на концепти (напр. б. *кмет*, *жандармерия*, *полицай*, *пазарна икономика*, *приватизация*, *президент*, *лоби*, ч. *živnostník*, *starosta*, *radní*, *hejtman*, *obecní úřad*, *policista*), както и пораждането на напълно нови концепти, които намират място в лексиката на двата езика от последния почти четвърт век. Анализират се словообразователните модели, чрез които се оформят новите концепти, начините на тяхното профилиране. В изводите си авторката посочва както наличието на сходни концепти, свързани с термини като глобализация/*globalizace*, европейска интеграция/*evropská integrace*, така и националнос-пецифични особености, свързани с политическия живот в съответната страна (б. *синя коалиция*, *жълта партия*, *тройна коалиция*, *тренчевист*, ч. *klausizmus*, *havlolog*, *antiklausovec*, *sedmikoalice*).

Заключителният раздел на тома е посветен на лексикографското преставне на неологизмите в славянските страни (сс. 323–347), като първата от двете статии в него е на В. Дворжачкова *Neologický charakter hesel v Dodatcích k Příručnímu slovníku jazyka českého* (Dvořáková, 2013, сс. 323–330), която разглежда отчасти парадоксално неологизмите в исторически план, т.е. спира се на думите, които са били неологизми, регистрирани в подготвителната картотека на Института за чешки език, създадена при работата над Подръчния речник на чешкия език (PSJČ), на базата на която се подготвя, но остава неиздадено, Допълнение към този речник. Преминаването към интензивна работа върху нормативния Речник на книжовния чешки език (SSJČ) измества на заден план Допълнението към деветтомния *Подръчен речник на чешкия език*, но в материалите за Допълнението остават данните от уникалната ексцерпция на текстове от периода след 1945 г. Авторката на статията се съсредоточава върху този лексикален материал, който остава невключен и в двата речника и всъщност представя ефемерните неологизми, които не са намерили трайно отражение в съвременния чешки език.

Сборникът завършва със статията на Б. Нишева *Новите български и чешки наречия с оглед на неографското им описание* (Нишева, 2013, сс. 331–347), която завършва картината на съпоставителното българо-чешко изследване на неологизмите по отношение на един от по-слабо проучените класове думи. Освен някои сходни особености като възникването на нови наречия и в двата езика въз основа на три самостоятелни процеса – адвербиализация, деривация и неосемантизация – авторката установява значителни количествени различия между двата езика. Оказва се, че установените нови наречия в чешкия език превъзхождат приблизително 3 пъти новите наречия в българския език. Това разминаване тя отдава на типологичните различия между българския и чешкия език. И в двата езика процесът е стимулиран от интернационализацията, като значителна част от новите наречия преставят или се образуват от чужди произвеждащи основи. В заключение са изтъкнати проявите на динамика в адвербиалния лексикален пласт, както и някои специфични особености на лексикографското му представяне в анализиранията два български и два чешки речника на неологизмите.

В заключение може да се обобщи, че рецензираният сборник от 17 статии представя проблематиката на неологизмите от различни гледни точки, в теоретичен аспект и с голямо количество фактографски материал, като част от работите имат същински съпоставителен характер – между български и чешки език; между български полски и руски език; друга част представят поотделно състоянието в българския и чешкия език. Представеният езиков материал обхваща различни части от лексикалната система на езика, като са представени повечето класове от думи и видове произвеждащи основи, от които се създава неологична лексика. Като цяло томът дава представа за състоянието на неологизмите и техния езиковедски анализ в застъпените в него славянски езици от края на XX в и първото десетилетие на XXI в.

Bibliography

- Dvořáčková, V. (2013). Neologický charakter hesel v Dodatcích k "Příručnímu slovníku jazyka českého." In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 323–330). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.

- Jílková, L. (2013). Jak v češtině vyslovujeme slovo *franchising* a *franchisa*? In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 242–256). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Lišková, M. (2013). Mediální obraz lexému neologismus v letech 2000–2011. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 11–20). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Michalec, V. (2013). Depropriální neologismy tvořené z příjmení. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 153–162). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Neprašová, R. (2013). Význam a produktivita nových germanismů v češtině. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 233–241). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Procházková, B. (2013). Neosémantizační tendence v češtině na počátku 21. století. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 208–217). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Rangelova, A& Tichá, Z. (2013). Funkční rozpětí neologických zkratk v češtině. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 163–184). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Satoła-Staškowiak, J. (2013a). Neologizmy bułgarskie, polskie i rosyjskie w ujęciu konfrontatywnym. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 21–32). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Satoła-Staškowiak, J. (2013b). Polskie i bułgarskie neologizmy znaczeniowe. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 218–232). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Šimandl, J. (2013). Mechanické krácení a mechanické skládání; blending. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 109–118). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Благоева, Д. (2013). Динамика в концептосферата „Общество и политика“ в края на ХХ и началото на ХХІ в. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 277–322). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Благоева, Д., Колковска, С. & Лишкова, М. (Eds.). (2013). *Проблеми на неологията в славянските езици*. София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Георгиева, Ц. (2013). Нови суфиксални имена за лица в българския език. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 33–76). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Колковска, С. (2013). Нови метафорични значения в българския език, възникнали при прилагателни имена и глаголи. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици*. София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.

- Костова, Н. (2013). Нови имена за действия в българския език и тяхното лексикографско представяне. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 77–108). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Нишева, Б. (2013). Новите български и чешки наречия с оглед на неографското им описание. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 331–347). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Сорока, О. (2013). Новите думи от украински произход в българския език. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 257–276). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.
- Трифонов, Й. (2013). Депроприални апелативи неологизми в българския и чешкия език – теоретични и лексикографски проблеми. In Д. Благоева, С. Колковска & М. Лишкова (Eds.), *Проблеми на неологията в славянските езици* (pp. 119–152). София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“.

Bibliography (Transliteration)

- Blagoeva, D. (2013). Dinamika v kontseptosferata „Obshtestvo i politika“ v kraia na XX i nachaloto na XXI v. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 277–322). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Blagoeva, D., Kolkovska, S. & Lishkova, M. (Eds.). (2013). *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi*. Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Dvořáčková, V. (2013). Neologický charakter hesel v Dodatcích k “Příručnímu slovníku jazyka českého”. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 323–330). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Georgieva, T. (2013). Novi sufiksadni imena za litsa v bŭlgarskiia ezik. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 33–76). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Jílková, L. (2013). Jak v češtině vyslovujeme slovo *franchising* a *franchisa*? In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 242–256). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Kolkovska, S. (2013). Novi metaforichni znacheniiia v bŭlgarskiia ezik, vŭzniknali pri prilagatelni imena i glagoli. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 185–207). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Kostova, N. (2013). Novi imena za deŭstviia v bŭlgarskiia ezik i tiakhnoto leksikografsko predstaviane. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 77–108). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.

- Lišková, M. (2013). Mediální obraz lexému neologismus v letech 2000–2011. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 11–20). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Michalec, V. (2013). Depropriální neologismy tvořené z příjmení. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 153–162). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Neprašová, R. (2013). Význam a produktivita nových germanismů v češtině. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 233–241). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Nisheva, B. (2013). Novite bŭlgarski i cheshki narechiia s ogled na neografskoto im opisanie. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 331–347). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Procházková, B. (2013). Neosémantizační tendence v češtině na počátku 21. století. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 208–217). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Rangelova, A. & Tichá, Z. (2013). Funkční rozpětí neologických zkratk v češtině. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 163–184). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Satoła-Staškowiak, J. (2013a). Neologizmy bŭlgarskie, polskie i rosyjskie w ujęciu konfrontatywnym. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 21–32). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Satoła-Staškowiak, J. (2013b). Polskie i bŭlgarskie neologizmy znaczeniowe. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 218–232). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Šimandl, J. (2013). Mechanické krácení a mechanické skládání; blending. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 109–118). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Soroka, O. (2013). Novite dumi ot ukrainski proizkhod v bŭlgarskiiia ezik. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 257–276). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.
- Trifonova, Ī. (2013). Depropriální apelativi neologizmi v bŭlgarskiiia i cheshkiiia ezik – teoretichni i leksikografski problemi. In D. Blagoeva, S. Kolkovska & M. Lishkova (Eds.), *Problemi na neologiiata v slavianskite ezitsi* (pp. 119–152). Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“.